

Ali Baba

Trời tối. Má đang ở dưới nhà. Ba và con đã vô giường. Như lệ thường, thằng con gạ ba kể chuyện cho nó nghe trước khi ngủ.

“Bữa nay ba kể chuyện Ali Baba há.”

“Sao con biết chuyện đó?”

“Cô con kể.”

“Cô con kể rồi thì thôi chứ.”

“Con thích ba kể.”

Kể thì kể. Nằm đây không kể chuyện cho nó nghe thì làm gì?

Ba dọn cái giọng cho bớt khàn:

“Ngày xưa có nhà kia có hai anh em, thằng anh tên Cassim, thằng em tên Ali Baba. Cassim thì tham lam, Ali Baba thì thiệt thà. Nhà đó nghèo, mấy miệng ăn chỉ trông vào một tiệm bán tạp hóa ở chợ. Khi ba má chết đi, Cassim giành lấy cái tiệm, dọn ra lấy vợ ở riêng, chừa cho Ali Baba cái nhà nhỏ. Ali Baba rồi cũng bắt chước người ta lấy vợ, nhưng chẳng biết làm gì ăn, chỉ còn cách đi chặt củi bán. Thế là hàng ngày Cassim đi ra tiệm tạp hóa, còn Ali Baba đi lên rừng. **Câu chuyện tới đây là hết rồi.**”

Con ngó ra, nhìn mặt ba đoán coi ổng có giận hay không. Thấy mặt ổng tỉnh bơ, nó dè dặt:

“Hết rồi hả ba?”

“Hết rồi chứ sao?”

Con tru tréo:

“Ba kể *tầm bậy*.”

Ba giả dò sừng sộ:

“Cái gì *tầm bậy*? Một thằng hàng ngày đi ra tiệm bán đồ, một thằng hàng ngày đi lên rừng chặt củi. Ngày nào tụi nó cũng làm y như vậy, cho tới khi tụi nó chết; câu chuyện chỉ có vậy, còn gì nữa mà kể?”

Thằng con ầm ức, nhưng chẳng biết nói gì hơn:

“Ba kể *tầm bậy*.”

Ba giả dò võ trán nhớ lại:

“Hình như còn nữa phải hôn?”

“Dạ. Cô con kể dài lắm.”

“Cổ kể sao, nhắc ba nhớ coi?”

“Con hông nhớ.”

“Hình như Ali Baba nó còn gặp bốn mươi thằng ăn cướp hả?”

“Dạ.”

“Vậy ba nhớ ra rồi.”

Con dòm ba chờ đợi. Ba giả đờ hỏi dò:

“Ba kể tiếp hả?”

Mắt thằng con sáng lên trong đêm:

“Dạ.”

Thế là ba kể tiếp, từ lúc Ali Baba lần đầu gặp bốn mươi thằng ăn cướp cho đến hết chuyện, nhưng bỏ qua cái chỗ Ali Baba lấy bà chị dâu làm vợ, rồi lấy luôn cô hầu làm vợ, vì điều đó không hợp với người Việt. Và khi ba gần giọng:

“Câu chuyện tới đây là hết rồi.”

thì thằng con mỉm cười, nằm im, chìm dần vào giấc ngủ, trong khi ba nó vắt óc ráng nghĩ ra một chuyện nữa để tối mai nó có đòi thì có cái mà kể. Mai kể nó nghe chuyện Thạch Sanh cũng được, lâu lắm không kể chuyện này sợ quên.

Điều mà ba muốn nói với con, đó là cùng một câu chuyện nhưng đoạn chót có thể mỗi thời diễn ra một khác, chứ không phải lúc nào cũng y chang như lúc nào. Chuyện Ali Baba cũng vậy. Cách nay cả ngàn năm, người ta không có gì khác ngoài những ông thần đèn hay những câu thần chú để cho Ali Baba có thể trở nên giàu có. Còn bây giờ thì khác, đoạn cuối của câu chuyện Ali Baba sẽ có lẽ như vậy...

Biết mình nghèo nên vợ chồng Ali Baba ráng lo học. Ban ngày đi lấy củi, tối hai vợ chồng đi học lớp vỡ lòng computer rồi mới về ngủ. Nhà xập xệ, thầy kệ. Vợ Ali Baba quanh năm chỉ mặc một cái quần jeans bạc phếch, thầy kệ. Ali Baba không có bia uống, cũng thầy kệ. Vài năm trôi qua, Ali Baba đã biết quản lý mạng. Rồi nó mượn tiền người này người nọ để có vốn mở công ty www.alibaba.com buôn bán trên mạng. Ngày lại ngày qua, công ty của nó lớn dần lên, cho đến bây giờ đã có cả triệu khách hàng; còn Ali Baba, bây giờ dù chưa sánh được Bill Gates, nhưng cũng giàu, giàu hơn thằng anh Cassim nhiều. Và vì bây giờ đàn bà được “bảo hộ” nên Ali Baba cũng không thể lấy thêm vợ; tuy nhiên không ai dám chắc là nó không có vợ nhỏ, đàn ông có đánh chết thì cái nét đó cũng chẳng chừa.

Thằng anh Cassim thì sao? Thằng này vẫn hàng ngày bán hàng, nhưng khách hàng chỉ lèo tèo và quanh quẩn trong cái xóm nghèo đó, nên Cassim chỉ đủ ăn chứ không giàu. Nó lại làm biếng, từ nhỏ đã sợ đi học, nên bây giờ càng không thèm đi học một thứ gì. Một bữa tình cờ nghe Ali Baba kể chuyện mở *domain* buôn bán trên mạng, Cassim cũng ham nhưng biết chắc mình không làm được như thằng em nên đâm ra buồn chán. Nhưng nó lanh trí, nó

thấy cái *domain* coi vậy cũng cần, tại sao mình không mua để dành sau này có người cần thì bán lại kiếm lời, có khác gì quần jeans hay áo thun đâu?

Thế là nó nhờ Ali Baba mua giùm một *domain* đặt tên là www.cassim.com rồi để đó, chờ coi có ai muốn mua. Nhưng chẳng ma nào mua. Mấy năm sau cái 'domain' còn y nguyên. Tới bây giờ cũng vậy.

Câu chuyện tới đây là hết rồi.

22-May-09